1979 ஏப்ரல் 16]

இணைப்பு III

[805ஆம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள்—நிர்வாகம் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான கொள்கைக்குறிப்பு.

1978-79 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டில் சாலைப் போக்குவரத்து பற்றிய ஆய்வுரை ஒன்று பேரவையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

2. 1939 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் சட்டம், தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்பு சட்டம், இவ்விரு சட்டங்களின் கீழ் இயற்றப்பட்ட விதிகள் ஆகியவற்றை நிர்வகிப்பது, போக்குவரத்துத் துறையின் பொறுப்பாகும். மோட்டார் வண்டிகள் சட்டம் ஒழுங்கு முறைப்படுத்துவதற்கான சட்டமாகும். இச்சட்டம், மோட்டார் வண்டிகளைப் பதிவு செய்தல், போக்குவரத்து வண்டிகளைக் கட்டுப்படுத்தல், ஓட்டுநர்களுக்கு உரிமம் வழங்குதல், போக்குவரத்தை ஒழுங்கு படுத்தல், மோட்டார் வண்டி விபத்து ஈட்டுறுதி செய்தல் ஆகியவற்றிற்கு வகை செய்கிறது. பயணிகள், சரக்குகள் போக்குவரத்திற்குப் போதுமான வசதிகளைச் செய்து தந்து, போக்குவரத்தில் மக்கள் பாதுகாப்பிற்கு உறுதி செய்வதும் இதன் குறிக்கோளாகும்.

3. பொது மக்களுக்கு வசதி எனக் கருதப்படும் வழித்தடங்களில் பயணிப் பேருந்துகளை ஓட்டுவதற்காகப் போக்குவரத்து அதிகாரிகளால் அனுமதிச் சீட்டுகள் வழங்கப்படுகின்றன. சரக்குப் பேருந்துகளுக்கும், வாடகைச் சீருந்துகளுக்கும், அனுமதிச் சீட்டுகள் தாராளமாக வழங்கப்படுகின்றன. ஓட்டுநர்களுக்கு உரிமம் வழங்குதல், அவர்கள் ஓட்டும் வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்துதல், சரக்கு வண்டிகளில் ஏற்றும் பளுவை ஒழுங்குப்படுத்துதல், பயணிப் பேருந்துகளில் இருக்கைகள், இடைவெளி ஆகியவற்றை வசதியாக அமைத்தல், ஏற்றிச் செல்லும் பயணிகளின் எண்ணிக்கையை நிர்ணயித்தல், போக்குவரத்து வண்டிகளைக் கால முறைப்படி முழுமையாகத் தணிக்கையிடல் ஆகியவற்றின் மூலம் பொது மக்களுக்குப் பாதுகாப்பும் வசதியும் உறுதி செய்யப்படுகிறது.

4. மோட்டார் வண்டியின் மீதான வரியை வசூல் செய்வதும் போக்குவரத்துத் துறையின் பொறுப்பாகும். போக்குவரத்து வண்டிகளின் மீதான வரி, போக்குவரத்துத் துறையால் நேரடியாக வசூல் செய்யப்படுகிறது. 1978 ஆம் ஆண்டில் போக்குவரத்துப் பேருந்துகளல்லாத வண்டிகளின் மீதான வரியை, சென்னை மாநகரிலும், புறநகர் பகுதியிலுமுள்ள இந்தியன் ஓவர்சீஸ் வங்கியின் 50 கிளைகள் மூலம் வசூலிக்க அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இத்திட்டம், ஏனைய மாவட்டத் தலைமையிடங்களுக்கும் விரிவு படுத்தப்பட்டுள்ளது.

[1979 ஏப்ரல் 16

5. தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்புச் சட்டம், வரிவிதிப்பு அடிப்படையைச் சீரமைக்கவும், பயணி வண்டிகள், சரக்கு வண்டிகள் அல்லது இவ்விரு வகை வண்டிகளின் மீதான பல்வேறு வரிகளை ஒருங்கிணைப்பதைக் கருத்திற் கொண்டு செய்யப்பட்டதாகும்.

போக்குவரத்து வசதிகளை அமைத்துத் தருவதில் போக்குவரத்துத் துறை, போக்குவரத்துத் தேவைகளில் உன்னிப்பாக கவனம் செலுத்தி வருகிறது. ஒரு புதிய வழித்தடத்தை தொடங்குவது சிக்கலான நடைமுறையாக இருந்து வந்தது. 1971 ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட மோட்டார் வண்டிகள் (தமிழ்நாடு திருத்தம்) சட்டத்தினால், புதிய வழித்தடங்களைத் தொடங்குவதில் நிலைமை சீரடைந்துள்ளது. இச்சட்டத்தின்படி, புதிய வழித்தடம் ஒன்றைத் தொடங்குவது என்பது, நிர்வாகப் பணி எல்லைக்குள் அமைந்து அதிகாரியின் தீர்ப்பே முடிவானது என அமைகிறது.

போக்குவரத்துத் தொடர்பற்ற, வெகு தொலைவிலுள்ள மலைப்பகுதிகளுக்குப் போக்குவரத்து வசதியளிப்பதற்காக அந்த பகுதிகளில் ஜீப் வகை சிறு பேருந்துகள் விடப்பட்டுள்ளன. இந்த ஜீப் பேருந்துகளுக்கு 25 சதவீத வரிச்சலுகை அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அதைப்போலவே, நீலகிரி மாவட்டத்தில் போக்குவரத்து வசதியற்ற பகுதிகளிலும், இராமேஸ்வரம் தீவிலும் சிறு சக்ரபீடம் அமைந்த சிறிய பேருந்துகள் விடப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பேருந்துகளுக்குச் சலுகை வீதத்தில், பயணி ஒருவருக்கு காலாண்டிற்கு மேல்வரிக் கட்டணத்தையும் சேர்த்து ரூ. 50 வீதம் வரி விதிக்கப்படுகிறது. கிராமப் பகுதிகளில் போக்குவரத்து வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும் பொருட்டு அண்மையில் சிறு பேருந்துகள் விடப்பட்டுள்ளன அவற்றின் விவரம் வருமாறு :—

மாவட்டம்.	வழித் தடங்களின் எண்ணிக்கை.
சென்னை மாநகர்	10
மதுரை	4
கோயமுத்தூர்	1
தருமபுரி	3
தஞ்சாவூர்	2
நீலகிரி	12
வட ஆற்காடு	11
இராமேஸ்வரம் தீவு	3

TRUTH ALONE TRIUMPHS வாய்மையே வெல்லும்

1979 ஏப்ரல் 16]

இத்தகைய பேருந்துகளுக்கு, காலாண்டுக்கு பயணி ஒருவருக்கு (மேல்வரி உட்பட) ரூ. 50 எனும் சலுகை வீதத்தில் வரி விதிக்கப் படுகின்றது, 1979–80 ஆம் ஆண்டில், தற்போதுள்ள வழித் தடங்களில் பேருந்துப் பணிகளை அதிகப்படுத்தவும் பேருந்து விடப்படாத பகுதிகளில் பேருந்து விடவும் ரூ. 8.32 கோடிச் செலவில் 520 சிறு பேருந்துகளை வாங்கத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது,

கிராம மக்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும், சாலை, சாலைப் போக்குவரத்துத் தேவைகளை மதிப்பிடுவதில் அறிவியல் பூர்வமான உதவிகளுக்கு வகை செய்வதற்கும், முதன் முதலாக, நெடுஞ்சாலை, போக்குவரத்துத்துறை, கிராம வளர்ச்சித் துறை, போக்குவரத்துக் கழகங்கள், அரசுப்புள்ளி விவரத் தொகுப்பு நிலையம் ஆகிய அனைத்தும் இணைந்து சாலை போக்குவரத்து ஆய்வு நடத்தவேண்டுமென்று அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இந்த ஆய்வின் பயன்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சுமார் 18 இலட்சம் மக்கள் தொகையைக் கொண்ட 968ஊராட்சிகளை உள்ளடக்கி, சிறிய பேருந்துகளையும், பேருந்துகளையும் விடுவதற்காக 476 வழித்தடங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

புதிய வழித் தடங்களைத் தொடங்குதல், ஏற்கனவே உள்ள வழித்தடங்களில் மாற்றங்களைச் செய்தல், அவற்றை விரி வாக்குதல் ஆகியவை தொடர்பாக, மேற்சொன்ன ஆய்வின் மூலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவற்றைச் செயல்படுத்துவதில் முதல் உரிமை தருமாறு வட்டாரப் போக்குவரத்து அதிகாரிகள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். பேருந்துகள் செல்லாத ஊர்களுக்கும் பேருந்து வசதிகள் கிடைக்கப் பெறாத மக்களுக்கும் அதிக அளவில் போக்குவரத்து வசதிகளை நடப்பு ஆண்டில் செய்து கொடுக்க அரசு கவனம் செலுத்தும்.

போக்குவரத்துத் தொழிலில் ஏகபோக உரிமையையும், அனுமதிச் சீட்டுகள் ஒரு சிலரிடம் குவிவதையும் தடுப்பதைக் கருத்திற் கொண்டு, ஒரு தனிப்பட்ட உரிமையாளருக்கு பத்துப் பேருந்து அனுமதிச் சீட்டுகளுக்கு மேல் வழங்கக்கூடாது என உச்சவரம்பு விதித்து 1971 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் (தமிழ்நாடு திருத்தம்) சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இச்சட்டம் செல்லாதென்று உயர்நீதி மன்றம் 7-7–1978ஆம் நாளன்று தீர்ப் பளித்துள்ளது. உச்ச நீதி மன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்து கொள்ளவும், புதிய சட்டம் ஒன்றை இயக்கவும் அரசு நட வடிக்கையை மேற்கொண்டுள்ளது.

பயணிப் பேருந்து வண்டிகளுக்குரிய பயணக் கட்டணப் பட்டியலுக்குப் போக்குவரத்து அதிகாரி ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டும். இக்கட்டண வீதத்தில் ஒரே சீரான நிலை இருக்கும் பொருட்டு, அரசே அதிகபட்சம் கட்டண வீதங்களை நிர்ணயித் துள்ளது. பொது மக்கள், பேருந்து உரிமையாளர்களின் முறை

யீடுகளைக் கருத்தில் கொண்ட பிறகு பயணிப் பேருந்துகளுக்கு உரிய உயரளவு கட்டண வீதத்தை வரையறை செய்து. 12-3-1976 ஆம் நாளன்று திருத்தியமைக்கப்பட்டது.

வாடகைக்கார்கள், ஆட்டோ ரிக்ஷாக்கள் ஆகியவற்றிற்குரிய கட்டண வீதம், பெட்ரோல் விலையேற்றத்தின் காரணமாக 1979ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்களில் திருத்தியமைக்கப்பட்டது.

ஒரு மாநிலத்திலிருந்து இன்னொரு மாநிலத்திற்கு தாராளமாக பயணிப் போக்குவரத்தும், சரக்குகள் போக்குவரத்தும் நடைபெறுவதற்கு வசதியாக, அண்டை மாநிலங்களோடு பரிமாற்ற ஏற்பாட்டு ஒப்பந்தங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவ்வொந்தங்களின்படி ஒவ்வொரு மாநிலமும் பேருந்துகள் விடுவதற்கான வழித்தடங்கள் இன்னின்னவை என ஒதுக்கப்பட்டு, எத்தனை சரக்குப் பேருந்துகள், மற்ற வண்டிகள் ஆகியவற்றிற்குரிய அனுமதிச் சீட்டுகளுக்கு மேலொப்பம் இடப்படும் என்பது பற்றியும் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. பயணிப் பேருந்துகளை பொறுத்த வரையில், வழித்தடங்கள் பொதுவாக அந்தந்த மாநிலங்களில் ஓடும் கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் சமநிலை இருக்கும்படியாக ஒதுக்கப்படுகின்றன. புதுச்சேரியுடன் ஒப்பந்தம் ஒன்று இறுதி செய்யப்படுவதற்குரிய வரைவுச் செயற்குறிப்பு அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆந்திரப் பிரதேசம், கர்நாடகம் ஆகிய மாநிலங்களோடு செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தங்களை மாற்றி அமைப்பதற்கான பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

6. இந்தியா முழுவதும் அல்லது ஒரு மாநிலத்தை ஒட்டியுள்ள அய்ந்துக்கு குறையாத மாநிலங்களிடையே சரக்குப் போக்குவரத்து எளிதாக நடைபெறும் பொருட்டு, சரக்கு வண்டிகளுக்கு உரிய தேசிய அனுமதிச்சீட்டை வழங்குவதற்காக மத்திய அரசு திட்டம் ஒன்றை வகுத்துள்ளது. இம்மாநிலத்திற்காக மத்திய அரசு வரையறுத்துள்ள அனுமதிச் சீட்டுகளின் எண்ணிக்கை 400 ஆகும்.

7. பொது இடத்தில், மோட்டார் வண்டியை ஓட்டிச்செல்ல உரிமம் ஒன்று பெற்றிருக்க வேண்டும். தொழில்முறை ஓட்டுநர்களும், போக்குவரத்து வண்டிகளுக்கான ஓட்டுநர்களும், மருத்துவச் சான்று பெற்றிருத்தல் வேண்டும். உரிமம் வழங்குவதற்கும், ஓட்டுநர் பயிற்சிப் பள்ளிகளை ஒழுங்கு படுத்தவும் விதிகள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. ஓட்டுநர்களை நன்கு கண்காணிப்பதற்குரிய ஓர் நடவடிக்கையாக, ''புள்ளி முறை கட்டுப்பாடு'' என்ற ஒரு முறையை செயற்படுத்தவும் உத்தேசிக்கப்பட்டு உள்ளது. இம்முறையின் கீழ் ஓட்டுநர் ஒருவர் விதிகளை மீறும் ஒவ்வொரு நேர்வுக்கும் இத்தனைப் புள்ளி எனக் கணக்கிட்டு ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையுள்ள புள்ளிகளைப் பெற்றவுடன் தானாகவே ஓட்டுநர் உரிமம் செல்லுபடி இல்லாமல் போகும். இவ்வாறு செய்வதறகான ஏற்பாடு பரிசீலனையில் உள்ளது.

ஓட்டுநர்களின் தரத்தை உயர்த்தும் பொருட்டு அரசு ஓட்டுதல் உரிமம் பெறுவதற்கான கல்வித்தகுதியை 8 ஆவது வகுப்பு வரை உயர்த்தியுள்ளது. தொழில் நுட்பக் கல்வி

1979 ஏப்ரல் 16]

நிலையங்கள்/இந்திய சாலைப் போக்குவரத்துச் சங்கங்கள் ஏனைய தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலையங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து ஓட்டுதல், ஓட்டுதல் தொடர்பான இயந்திரவியல், ஏனைய துணைத் தொழில்களில் திறமை பெற்றுள்ளவர்களுக்கு ஊக்கமும் அளிக்கப்படுகிறது.

8. மோட்டார் வண்டிகள் சட்டம், மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்புச் சட்டம் ஆகியவற்றின் கீழ் கிடைக்கப்பெறும் வருவாய் விவரம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது :—

	வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு 1978-79.	திருத்த மதிப்பீடு 1978–79.	வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு 1979-80.
(1)	(2)	(3)	(4)
	(ரூபாய் ஆயிரத்தில்.)		
1939 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்தின் கீழ் கிடைக்கப்பெறும் வருவாய்	1,66,75	2,15,83	2,26,80
தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கிடைக்கப்பெறும் வருவாய்	50,74,29	52,81,97	54,65,95
ஏனைய வருவாய்கள் ..	2,30	2·20	2,25
மொத்தம் ..	52,43,34	55,00,00	56,95,00

9. செலவினங்களில், 1978–79 ஆம் ஆண்டுக்குரிய வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு, 1978–79ஆம் ஆண்டுக்குரிய திருத்த மதிப்பீடு, 1979–80 ஆம் ஆண்டுக்குரிய வரவு–செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு ஆகியவற்றின் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

(ரூபாய் ஆயிரத்தில்.)

1978-79 ஆம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு	93,53
1978-79 ஆம் ஆண்டுக்குரிய திருத்த மதிப்பீடு ..	1,51,31
1979-80 ஆம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு	1,55,31

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY சட்டமன்றப் பேரவை வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1979 ஏப்ரல் 16

கருவூலங்கள் மூலம் வசூலிக்கப்படுகின்ற போக்குவரத்துப் பேருந்துகளல்லாத வண்டிகளின் மீதான வரிகள் வசூலுக்கான செலவு இதில் சேர்க்கப்படவில்லை.

10. போக்குவரத்துத் துறையன்றி, காவல் துறையும் மோட்டார் வண்டிகள் சட்டம், போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம் அவற்றின்கீழ் பிறப்பிக்கப்பட்ட விதிகள் ஆகியவற்றைச செயல்படுத்துவதற்குப் பொறுப்பு வகிக்கிறது. போக்குவரத்துப் பேருந்துகளல்லாத வண்டிகளின் மீதான வரி செலுத்தப்படுகிறதா எனக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பும் காவல் துறையினுடையதாகும்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS